

2.
Таді, що генія розуміють, то таді не будуть уми
рати метод самітєв; на них мучит шрондєсь
чи ібнїти!

А вна Каше: ави ми талїї дуб, шроби шїї дївдєвдєв
раз на дїтї, мїа ави шїа казївала ба дїтїва. (Кол)

~~Тїа шїа казїваї як вїдємї (Кол)~~

в) П
ш
ш
хх) т
ш

477 / II
423. I

Вірна мірешинце, Лузо,
Ангеле румових трудів,
Поможи мені днес піти
Вісти в Краю Ботокудів!

Краю ширеніра і нази,
Краю вероїв з Гамлеї,
Краю просвіти і азбуки
Варт, жі боу, енопеї.

Дубний Краю! Дубнійши люде,
Убо в тім Краю са виводат!
Мінт урешини такії
Про людеї тих вісти ходват.

В Краю ти и нкїют при Курі
А унішкїу Троїаки люде:
"Непрїязні елвементі,
"Бидро і праї Ботокуди.

Непрїязні елвементі
Намїб явні, мїв таємні,
Або з роду Жменшцувльських, *)
Або знов "Крети підземні" **)

Тимощ, мінш, мігродуелки,
То мірешинце шоркоделки,
То мігродїи, шо міг Хмїри,
Та шорпї шорпїш бїрїи

*) Про Жменшцувльскою (Котрою не тре мїшати с Пшешкош,
цувльскош) говорїт докладно д. Шнедрин. Жеро головна цїка така,
што в неорначених часах і з неорначених шрїшши бїгає "до мв"
**) Крети підземні, інакше наївванї "шревратнїя талкованїя" або
шо Ботокудїки "фїлософїя перекрутєнїя раума!"

Діа їх шче ніхто не бачив,
 Тільки ходять строгими вісти,
 Що вік ирравних Ботокудів
 Вони хотіли в Канаді зїсти.

Будно, - що сказати про него?
 З мисти сіре, їсть невнимно
 (Жак је оно!), сміє, робити, родит,
 Злусі боу думу винно.

Але третій мюд - червої!
 Тривожені, урво врені!
 Не Корнїратва рободжу,
 А оно десь їдват черені.

Ботокуди, то игнори,
 Мо словни марьадку і віри,
 Віи він латаїт у млімба,
 Хоть в сорочи робїт сїри.

Ботокуди, то борні,
 Тїїт ва сміло, мо в Гораїї
 О посади, адїурктури
 То пенсїї та дотанїї.

Ботокуди - Цицерони!
 Ботокуди - то артисти!
 Вони творять все з амбони
 І мїваїт акафисти.

"Навіть Край тоді не звався
Ботокудзя, ток як мми,
Но славетнеје і нја
Маб, "Злучовькојі цустині!"

"І тинса була. Міз Кондзі
Десело час прощивати,
Хто при висті Канчука
Маб охоту танцьувати.

"Ан настав поганиј час,
Дивитиј бедземь на народи,
Плакатию ј не увобкати! Ну,
Почалтсва Корободи.

"Навіть радувати трагатию,
Што в тој бедземь ва родило,-
Жак би мож седити з історји,
Ми би туј дали на тило.

"От тоді то швед Канчук
І порвадок швед цушівитиј,-
Закривало, заметало
Бидло, мов тој божевітмиј.

"От тоді то в Край Злучовькнї
Надішав јакнїсв окоман
А мандаринськнїу Шундурі,
Што звавь брафан Встидіоман.

---

*) Мандаринами зовутьсва високі урядники кінські. Што мандаринство не чинне Ботокудан і Ботокуданка м. доказује то, шче одна часть шішого цѣбору зовесв чини "мандаринькојі!"

"Справді був се Вестидіон, -
Крич від него бонна мати! -
Бо таке ту наробив,
Що встид світови казати!

"Він, що приславши ту був
Два лубальних, тихих трудів,
Він з лубкаїв, алим лубків
Натворив нам Готолудів.

"Ну, та звісно, Вестидіон
Не був бог, то їй олоди,
Що він потворив, не мали
І Крихти людської подоби.

"Рухи в них - що д'явої шрпуть,
Тот Крихит мхень, того
З мідя і руху, - ані серува
Ані мозку не було!"

Так говорять Кхемшицькумлі.
Но справді Готолуди
Загосно перетат то му
І Крихат і брутца в руди.

"Трепшете! говорять шмило -
Ваша мова вся - викрешти,
Срагльш і злоба, - бо ви прецінь
Нам воронні ельменити.

"Трепшете, шмоб Вестидіон
Не на людську подобу

7.
Про діяльність Готокундів,
Так ширим наперед вже
Честь дуба їх великих трудів.

Алеж бо їти трудн справді
Страх яки був великий.
Вість о них останє вічно,
Хоть вже дних нема і помилки.

V

О преславні Готокунди,
Ден ја дірмиј шиб мајду,
Мног јак шид во величати
Вашу першу борьбу!

Ні давијше, ні вижијше ви
Не робили тільки стукну,
Мно тоді, кат вєдась
Славна „битва за аубуку“!

Так ви дільно там борались
З неприязним елементом,
Так дубам нає битви,
Та не кровју, а траментом!

Неприязні елементи,
Люд від ступни і забубати
Ваші найвудієні дуби:
Зорієри вам хтім ввати.

Та, не тільки зорієри і жаль
Вєсу Кирмишью забрати
Хтім, а в жалін максимуть

Альфабет латинський Клятиї.

Тай ще всім величаться:

"Ми не вером вам, де там!
Ми лиш провітати хочем
Вас латинським альфабетом.

"А је слова всі Ботокудські
Найважніші: „стови“ і „хлоп“,
„Зрадник“, „злотієс“, „нігнор“,
„Ботокуда“, „Плохалов“, —

"Всі латинським альфабетом
Дуже добре можн писати,
Тільки що тоді нсьмо те
Вся Европа не читати!"

Але ви, мої герої,
Не дались тим здурити,
Тон вам преціжало отор,
И щоб са від Європи вкрити.

Тай читати ви добре знали,
Шчо была ваша партія людська,
Вся будучність, сила, слава,
Словам — щирь была Ботокудська

Оті арбузі спочиває,
Діюрах тих таїатвах Кмієсь,
Д шчо скоро їх не стане,
Що вие наміру возвієсь!

Ось ви і єміро відорітати
А обороти їх ураторі,
Єміро, тфердо закритчати:
"Змінен за іори та іор!"

Ви три гми і чотири нори
Безуминно так кривали,
А ми в тин відгори бачи
Три брошури написали.

Ах, брошури ті преславні!
Досягли вже ви по стріхах
Тротокудких ва балкаут,
Де урмат їх урад і урах.

Ах, премудрі ті брошури,
Свідки дожив так уірних!
Три як сестри, а змістимовь
Пібретверта мисли в них.

Мов гармати-стінцалом
Вони на ворогів урмат,
Нале боюда вє добкола
Розічнам, розметам.

Устумили ворогів,
Певно то їх в серце ткнуло,
Що в тих трех брошурах мьутих
Пібретверта гучили було.

Муром
Сван Франко
Тих

Сван Франко

Сван Франко

Сван Франко

Сван Франко